

Yaratılış Destanı 3

– ADEM EFİLOĞLU · 27 Haziran 2021

Bakara Suresi, 30. ayet: Hani Rabbin meleklerle: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz Seni şükürle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi Ben bilirim" dedi. Suluca cıvık çamur kurudu şekil buldu
Her halini bilen Rab "ol" dedi işte oldu

Buz gibi bedenine suret verildi Haktan
Nefesinden nefhaya ruh verdi iştiyaktan

Başa gelip dokundu kudretin esemesi
İşte böyle başladı bedeninin manzumesi

O mecalsiz bedene ruh üfledi Yaratan
Şimdi tam sol yanında bir kalbi vardı atan

Melekler merak ile yaklaştılar Âdeme
Evrenin sırlarından sırlar veren adama

Isındı soğuk beden Allah nefes verince
İşte o andan baki kul olduk değerince

Rabbinin nefesini çekti Âdem içine
Ve başladı insanlık içindeki göçüne

Açtı ol gözlerini uykudan uyanarak
Rabbin verdiği cana şükredip dayanarak

Merak etti cennetin ağacını kuşunu
O sonsuz güzelliğin gözüne vuruşunu

Adem'in endamından cennet titredi bile
Yaratılan ne varsa hepsi de geldi dile

Ey kudreti sınırsız, Allah'ım bu da kimdir,
Senden başka kim bize, çare veren hekimdir.

Yüce Allah buyurdu, dinledi cümle alem,
Bu tarihi not tuttu, özenle yazan kalem.

Halifemdir o benim, biliniz ey kullarım,
Nerden gelirse gelsin, ona açık yollarım.

Cennetin varlıkları hepsi merak içinde,
Dinlediler sessizce türlü türlü biçimde.

İnsü cinsü tüm varlık, tevekkül etmedeler,
Allah'ın nazarıyla, eriyip bitmedeler.

Eşrefi mahlûkat dedi, yarattığı insana,
Rahmetin denizinden, iç dedi kana kana.

Adem Efiloğlu